

מ"ת 57134/12/20 - מדינת ישראל נגד ליאור קרמר

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 57134-12-20 מדינת ישראל נ' קרמר(עציר)

בפני כבוד השופט אליעד וינשל

מבקשת מדינת ישראל

נגד

משיב ליאור קרמר (עציר)

החלטה

המבקשת הגישה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

במהלך הדיון שהתקיים ביום 25.12.2020 טען ב"כ המשיב שלא קיימות ראיות לכאורה ולחלופין כי מדובר בראיות "מוחלשות" באופן המצדיק את שחרורו של המשיב.

כתב האישום מייחס לנאשם עבירת סחר בסמים ובהקשר זה נטען כי הנאשם נפגש עם אחרים ביום 14.2020 בשעה 19:30 לערך ומסר להם סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 98.72 גרם ובתמורה קיבל הנאשם סך של 1,200 ₪.

בנוסף מיוחסות לנאשם עבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר כן איומים והתנגדות למעצר. בהקשר זה נטען בכתב האישום כי כאשר בוצע צו חיפוש בביתו של המשיב, הוא החל להשתולל ולקלל את השוטרים וכן נצמד בתנועה מאיימת לשוטרים וירק על אחד מהם.

בהקשר לזיהוי המשיב כמי שמכר את הסמים, קיים בתיק זיהוי במסדר תמונות (מיום 22.12.20) וכן הודעה של המזהה מאותו מועד במסגרתה שב והבהיר שהוא מזהה את המשיב וכן הבהיר כי הוא ראה את המשיב בבירור (ש' 19 לעדות). לצד זאת יצוין כי בזיהוי במסדר התמונות ציין העד המזהה (שרכש את הסם) כי הוא מזהה את תמונת המשיב "לא במאה אחוז. נראה לי שזה הוא. אני לא סגור על זה. ראיתי אותו דקה, שתיים. כמה שזכור לי".

באשר לאירוע מכירת הסם ולשעה בו הוא ארע אפנה להודעת הקונה מיום 22.12.20 ולגבי שעת האירוע אפנה לש' 9 וכן להודעה מיום 14.12.20, שם מתוארת עסקת המכירה (לענין שעת המכירה אפנה לש' 47 "היום בשעה 19:30 או משהו כזה"). יצוין ויודגש כי בהודעת הקונה נרשם שהמוכר התקשר אליו (הודעה מיום 14.12.20 בש' 68 וכן ש' 107,108). ממחקרי התקשורת שנערכו עולה כי בוצעה שיחת טלפון בין הטלפון שנתפס אצל המשיב ובין הקונה ביום ובשעת מכירת הסם (שיחה מיום 14.12.20 בשעה 19:32, אפנה למזכר בדבר בדיקת מחקרי התקשורת שנחתם על-ידי החוקרת אצילוב ביום 22.12.20 וכן מזכר דומה מיום 24.12.20).

המשיב בחקירותיו שמר על זכות השתיקה. אף שאין מדובר כמובן בראיה עצמאית, הרי יש לכך משקל בבחינת החומר הראייתי המצוי בתיק בעת הזו שהרי למול הראיות לכאורה שפורטו לעיל לא נמצאה גרסה אחרת (בש"פ 31944/14 מדינת ישראל נ' ויינברג, 7.5.2014 בפסקה 11, מת (באר שבע) 56236/15 מדינת ישראל נ' מכלוף, 30.5.2015 בפסקה 11 והפסיקה הנוספת המזכרת שם).

על רקע זה נראה כי קיימות בתיק ראיות לכאורה לענין עבירת מכירת הסם. המשיב זוהה על-ידי הקונה כמי שמכר את הסם ונמצא קשר טלפוני בין הטלפון של המשיב ובין הטלפון של הקונה בזמן הרלוונטי. זאת ועוד ובהתחשב בכך שנמצא חיזוק לזיהוי באמצעות מחקר התקשורת בדבר שיחה בזמן הרלוונטי, איני מוצא שקיימת החלשה או כרסום משמעותי בראיות לכאורה.

לגבי עבירות תקיפת השוטרים והאיומים, הרי שהראיות לכאורה בהקשר זה מבוססות על דוחות הפעולה המצויים בתיק (מזכרים השוטר מאור נקרי מיום 21.12.2020 ודוחות נוספים מאותו יום). במסגרת זו אפנה לכך שהדוחות תומכים בנטען בכתב האישום, לרבות יריקת על אחד השוטרים, קללות, איומים והתנהלות אלימה. במעמד הדיון טען ב"כ המשיב כי הוגשה תלונה מטעמו ליחידה לחקירות שוטרים וכי האלימות היתה מצד השוטרים כלפי הנאשם. בטענה זו אין כדי לאיין את הראיות לכאורה המצויים בתיק ועצם הטענה כי בהליך ההוכחות ישמעו עדים ויהיה צורך להכריע ביניהם אינה מהווה החלשה בעוצמת הראיות.

על רקע כל האמור אני סבור כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"א, 27 דצמבר 2020, במעמד
הצדדים.